

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 162a/2025

privind controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești și din Legea nr. 367 din 21 decembrie 2023 pentru modificarea Legii nr. 113/2010 privind executorii judecătorești

(constituirea biroului asociat și obligația de înregistrare a unei forme de organizare a activității executorilor judecătorești)

CHIȘINĂU

26 martie 2026

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Liuba ȘOVA, *președinte de ședință*,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
dlui Nicolae ROȘCA, *judecători*,
cu participarea nei Maria Arhir, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 9 iulie 2025,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 26 martie 2026, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea depusă la Curtea Constituțională la 9 iulie 2025, pe baza articolelor 135 alin. (1) lit. a) din Constituție și 25 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, de către dl Vlad Batrîncea, deputat în Parlamentul Republicii Moldova.

2. Autorul sesizării îi solicită Curții să verifice constituționalitatea:
- articolului 32 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești;
 - articolului I pct. 26 din Legea nr. 367 din 21 decembrie 2023 pentru modificarea Legii nr. 113/2010 privind executorii judecătorești;
 - articolului II alin. (4) teza întâi din Legea nr. 367 din 21 decembrie 2023 pentru modificarea Legii nr. 113/2010 privind executorii judecătorești.

A. Legislația pertinentă

3. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 41

Libertatea partidelor și a altor organizații social-politice

„(1) Cetățenii se pot asocia liber în partide și în alte organizații social-politice. Ele contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor și, în condițiile legii, participă la alegeri.

[...]”

Articolul 43

Dreptul la muncă și la protecția muncii

„(1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

[...].”

Articolul 46

Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

[...].”

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Articolul 126

Economia

„(1) Economia Republicii Moldova este economie de piață, de orientare socială, bazată pe proprietatea privată și pe proprietatea publică, antrenate în concurență liberă.

[...].”

Articolul 127

Proprietatea

„(1) Statul ocrotește proprietatea.

(2) Statul garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicție cu interesele societății.

[...].”

4. Prevederile relevante ale Legii nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești sunt următoarele:

Articolul 32

Organizarea activității executorului judecătoresc

„(1) Executorul judecătoresc își desfășoară activitatea în cadrul unui birou individual sau a unui birou asociat.

(2) În cadrul biroului individual își exercită activitatea un singur executor judecătoresc (fondatorul biroului). Biroul individual al executorului judecătoresc activează și se prezintă în raporturile juridice ca persoană fizică.

(3) Biroul asociat al executorilor judecătorești este fondat de doi și mai mulți executori judecătorești din cadrul circumscripției aceleiași judecătorești (fondatori ai biroului). Raporturile dintre executorii judecătorești din cadrul biroului asociat sunt stabilite în bază de contract. În cadrul biroului asociat, fiecare executor judecătoresc își desfășoară activitatea în mod individual și răspunde personal pentru activitatea sa. Biroul asociat al executorilor judecătorești este condus de un executor judecătoresc ales de membrii biroului.

(4) Biroul asociat al executorilor judecătorești este persoană juridică și este supus regimului transparenței fiscale. Acesta poate dispune de conturi în bancă și are dreptul să dețină ștampilă, care nu poate fi utilizată pe actele procedurale emise de executorii judecătorești. Plata impozitului pe venit se face, prin intermediul biroului asociat al executorilor judecătorești, de către fiecare executor judecătoresc sau executor judecătoresc stagiar care activează în cadrul biroului asociat, pentru venitul propriu.

(5) În circumscripția unei judecătorești pot activa unul sau mai multe birouri ale executorilor judecătorești.

[...].”

[În redactarea Legii nr. 367 din 21 decembrie 2023.]

5. Prevederile relevante ale Legii nr. 367 din 21 decembrie 2023 pentru modificarea Legii nr. 113/2010 privind executorii judecătorești sunt următoarele:

„[...]”

Art. II. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

[...]

(4) În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, executorii judecătorești vor înregistra în modul stabilit de lege una dintre formele de organizare prevăzute la art. 25¹. Executorii judecătorești suspendați din funcție vor înregistra forma de organizare după decăderea motivelor ce au cauzat suspendarea, în termenul prevăzut pentru reînvestirea cu împuterniciri de exercitare a activității de executare.

[...].”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului sesizării

6. Autorul susține că prevederile criticate restrâng libertatea de asociere a executorilor judecătorești, deoarece permit constituirea unui birou asociat doar prin asocierea executorilor judecătorești din cadrul circumscripției aceleiași judecătorești. Restrângerea dreptului nu a fost necesară și nu are un scop legitim, pentru că nu s-a demonstrat ineficiența formelor de organizare profesională prevăzute până la adoptarea Legii nr. 367 din 21 decembrie 2023 sau existența unei nevoi sociale imperioase. În

opinia autorului, stabilirea posibilităților de asociere profesională doar în cadrul circumscripției aceleiași judecătorești afectează accesul la muncă și exercitarea unei activități liber alese de către executorii judecătorești.

7. Autorul sesizării afirmă că licența de activitate a executorilor judecătorești reprezintă un bun protejat de articolul 46 din Constituție, iar prin normele contestate, titularilor le este afectată indirect utilizarea acesteia în condiții obișnuite, capacitatea de a menține și de a dezvolta o clientelă prin intermediul unor parteneriate viabile și eficiente stabilite cu alți executori, precum și sunt lipsiți de veniturile pe care le-ar fi putut obține ca urmare a desfășurării activității într-un birou constituit de executori din cadrul circumscripției diferitelor judecătorești.

8. Totodată, autorul consideră că prevederile contestate au modificat arbitrar cadrul legal în care executorii judecătorești își exercită profesia, iar lipsa unor dispoziții tranzitorii nu le-a permis să-și adapteze conduita profesională și activitatea la noile reguli. Restrângerea dreptului executorilor judecătorești de a constitui un birou asociat de executori din cadrul circumscripției diferitelor judecătorești a afectat negativ așteptările legitime ale profesioniștilor, care, anterior, puteau să-și aleagă forma de organizare a activității fără limitări pe baza criteriului teritorial. Mai mult, autorul observă că Parlamentul nu a reglementat regimul juridic al birourilor asociate ale executorilor judecătorești constituite până la intrarea în vigoare a Legii nr. 367 din 21 decembrie 2023, omisiune care poate admite interpretări abuzive din partea autorităților.

9. Potrivit autorului sesizării, prevederile criticate contravin articolelor 9, 20, 23, 41, 43, 46, 54, 126, 127 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

10. Examinând admisibilitatea sesizării, Curtea constată următoarele.

11. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești și din Legea nr. 367 din 21 decembrie 2023, ține de competența Curții Constituționale.

12. Conform articolului 25 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, deputatul din Parlament are competența de a sesiza Curtea Constituțională.

13. Obiecte ale sesizării sunt articolul 32 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești și articolele I pct. 26 și II alin. (4) teza întâi din Legea nr. 367 din 21 decembrie 2023 pentru modificarea Legii nr. 113/2010 privind executorii judecătorești. Curtea observă că prevederile criticate ale articolului I pct. 26 din Legea nr. 367 din 21 decembrie 2023 se regăsesc în articolul 32 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010. În jurisprudența sa, Curtea notează că dispozițiile de modificare și de completare a unui act legislativ se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta (HCC nr. 19 din 31 octombrie 2023, § 28). Din acest motiv, Curtea își va raporta obiectul analizei la articolul 32 alin. (3)

teza întâi din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 și la articolul II alin. (4) teza întâi din Legea nr. 367 din 21 decembrie 2023. Prevederile contestate nu au constituit anterior obiect al controlului de constituționalitate.

14. Autorul sesizării susține că prevederile contestate contravin articolelor 9 (*principiile fundamentale privind proprietatea*), 20 (*accesul liber la justiție*), 23 (*dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*), 41 (*libertatea partidelor și a altor organizații social-politice*), 43 (*dreptul la muncă și la protecția muncii*), 46 (*dreptul la proprietate privată și protecția acesteia*), 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*), 126 (*economia*) și 127 (*proprietatea*) din Constituție.

15. Referitor la incidența articolului 9 din Constituție, Curtea notează că acesta comportă un caracter general, reprezintă imperative care stau la baza celorlalte reglementări și nu poate fi invocat de sine stătător, ci numai în coroborare cu o altă prevedere din Constituție, care trebuie să fie aplicabilă (DCC nr. 79 din 10 iulie 2025, § 37). De asemenea, Curtea reiterează că articolele 23 și 54 din Constituție nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorul sesizării trebuie să demonstreze, în mod argumentat, existența unor ingerințe în drepturile garantate de Constituție (DCC nr. 91 din 25 iulie 2023, § 12; DCC nr. 33 din 18 aprilie 2024, § 23).

16. Cu privire la incidența articolului 20 din Constituție, care garantează accesul liber la justiție, Curtea observă că autorul nu a prezentat critici de neconstituționalitate și nu a argumentat caracterul contradictoriu al prevederilor contestate în raport cu norma constituțională invocată. Așadar, Curtea reiterează că simpla trimitere la o normă constituțională, în lipsa argumentelor care ar fundamenta pretinsa relație de contrarietate a dispozițiilor criticate față de aceasta, nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate (DCC nr. 19 din 28 februarie 2023, § 22).

17. Prin criticile raportate la articolele 41, 43 și 46 din Constituție, autorul sesizării susține că (i) regulile de asociere într-un birou asociat al executorilor judecătorești și (ii) obligația de a-și înregistra o formă de organizare a activității afectează exercițiul dreptului de asociere, al dreptului la muncă și la protecția muncii, precum și al dreptului de proprietate ale executorilor judecătorești.

18. În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că executarea hotărârilor judecătorești este parte integrantă a dreptului la un proces echitabil și stabilirea regulilor de desfășurare a procesului de executare constituie o obligație pozitivă și o prerogativă exclusivă a statului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, inclusiv referitoare la subiectul responsabil de îndeplinirea acestei executări (a se vedea HCC nr. 1 din 15 ianuarie 2013, § 71). De asemenea, Curtea a stabilit că instituția executorilor judecătorești constituie un element al statului de drept, și deoarece aceștia sunt legitimați să aplice forța publică coercitivă, statului îi revine obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, inclusiv referitoare la organizarea și activitatea executorilor judecătorești, pentru ca ei să exercite în mod legal competențele cu care au fost învestiți (DCC nr. 114 din 28 octombrie 2019, §§ 20 și 22).

19. Curtea observă că, pe baza articolului 72 alin. (3) lit. r) din Constituție, Parlamentul a reglementat în Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 formele și modul de organizare profesională a executorilor judecătorești.

20. Anterior modificărilor operate prin Legea nr. 367 din 21 decembrie 2023, prevederile Legii privind executorii judecătorești stabileau că fiecare executor judecătoresc își desfășura activitatea în cadrul unui birou, în care puteau activa unul sau mai mulți executori judecătorești asociați. Biroul executorului judecătoresc urma să fie amplasat în circumscripția judecătoriei pentru care acesta a fost investit în funcție (articolul 25 alineatele (1) și (2) din Legea privind executorii judecătorești, în redactarea anterioară Legii nr. 367 din 21 decembrie 2023).

21. În actuala redactare, Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 prevede că executorii judecătorești își pot desfășura activitatea în cadrul unui birou individual sau unui birou asociat (articolul 32 alin. (1) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010). În cadrul biroului individual își exercită activitatea un singur executor judecătoresc, iar în cadrul unui birou asociat își pot exercita activitatea doi sau mai mulți executori judecătorești din circumscripția aceleiași judecătorii. Articolul 32 alineatele (2) și (4) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 stabilește expres că biroul individual al executorului judecătoresc activează și se prezintă în raporturile juridice ca persoană fizică, iar biroul asociat al executorilor judecătorești este persoană juridică. Pentru a asigura conformarea profesioniștilor în domeniu la regulile prescrise de organizare a activității, prin Legea nr. 367 din 21 decembrie 2023 pentru modificarea Legii nr. 113/2010, executorii judecătorești au fost obligați să-și înregistreze, în modul și termenul stabilit, una din formele de organizare a activității din cele prevăzute de lege (articolul II alin. (4)) din Lege).

22. Curtea observă că autorul invocă și incidența articolului 11 din Convenția Europeană, care garantează libertatea de întrunire și de asociere. Curtea notează că acest articol își găsește corespondentul în articolul 41 din Constituție. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că dreptul la asociere, garantat de articolul 41 din Constituție, prevede posibilitatea cetățenilor de a se asocia, în mod liber, în partide sau formațiuni social-politice sau alte tipuri și forme de organizații, care nu au scopuri lucrative și nu urmăresc obținerea sau împărțirea unor beneficii. Pe baza acestui drept, persoanele pot participa la viața politică, științifică, socială și culturală sau de a-și realiza o serie de interese legitime comune (DCC nr. 177 din 15 decembrie 2022, § 26; DCC nr. 117 din 28 septembrie 2023, § 21).

23. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a notat că, pentru ca o asociație să intre sub incidența protecției oferite de articolul 11, aceasta trebuie să acționeze în calitate de entitate de drept privat. Noțiunea de „asociere” are un sens autonom, iar încadrarea acesteia în dreptul național are doar o valoare relativă și nu constituie decât un punct de plecare (*Schneider v. Luxemburg*, 10 iulie 2007, § 70). În jurisprudența Curții, criteriile pentru a determina dacă o asociație trebuie considerată privată sau publică sunt următoarele: înființarea de către persoane particulare sau de către legislator, integrarea în structurile statului, investirea cu competențe administrative, de reglementare și disciplinare și urmărirea

unui obiectiv de interes general (*Herrmann vs Germania*, 20 ianuarie 2011, § 76; *Mytilinaios și Kostakis vs Grecia*, 3 decembrie 2015, § 36).

24. Curtea menționează că executorul judecătoresc este persoană fizică investită de stat cu competența de a îndeplini activități de interes public și, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, este exponentul puterii de stat (a se vedea articolul 2 alin. (1) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010). De altfel, executorul judecătoresc este persoana autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii (articolul 21 alin. (1) din Codul de executare), acesta este independent în activitatea sa și se supune numai legii (articolul 6 alin. (1) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010).

25. Curtea notează că executorul judecătoresc îndeplinește o activitate de interes public și asigură realizarea unui scop de interes general. Așadar, prevederile contestate prin care sunt stabilite formele și regulile de organizare a activității executorilor judecătorești nu fac incidentă libertatea de asociere, garantată de articolul 41 din Constituție.

26. Cu referire la articolul 43 din Constituție, autorul susține că „limitarea nejustificată a posibilității de asociere profesională are consecințe directe asupra accesului la muncă și exercitării unei activități liber alese” de către executorii judecătorești.

27. Potrivit articolului 43 alin. (1) din Constituție, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecție împotriva șomajului.

28. Referitor la acest articol, anterior, Curtea a reținut că stabilirea unor criterii pentru exercitarea anumitor activități nu poate fi privită *a priori* ca o încălcare a dreptului constituțional la muncă. Este firesc și necesar ca exercitarea unor funcții importante sub aspectul interesului general al societății să fie reglementată prin lege, inclusiv să fie impuse unele condiții și restricții (HCC nr. 14 din 8 august 2023, § 42; DCC nr. 163 din 30 noiembrie 2023, § 28). Dreptul la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă se referă la posibilitatea oricărei persoane de a exercita profesia sau meseria pe care o dorește, în anumite condiții stabilite de legislator, și nu stabilește obligația statului de a garanta accesul tuturor persoanelor la toate profesiile (HCC nr. 6 din 3 martie 2016, § 68; DCC nr. 98 din 28 iulie 2025, § 23).

29. Având în vedere că activitatea executorului judecătoresc este o activitate de interes public, statului îi revine obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, inclusiv organizarea activității executorilor judecătorești, pentru ca ei să exercite în mod legal competențele cu care au fost investiți (a se vedea DCC nr. 114 din 28 octombrie 2019, § 22). Așadar, Curtea observă că, deși prevederile legale supuse controlului de constituționalitate stabilesc condiții de organizare profesională și obligația executorilor judecătorești de a le respecta, nu este afectat exercițiul dreptului la muncă protejat de articolul 43 din Constituție.

30. Referitor la incidența articolelor 46 și 127 din Constituție, autorul susține că licența de activitate a executorilor judecătorești reprezintă un bun protejat, iar normele contestate afectează indirect utilizarea sa în condiții obișnuite, formarea clientelei profesionale și obținerea veniturilor viitoare.

31. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că articolul 46 din Constituție are același domeniu de aplicare ca articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului (DCC nr. 62 din 11 iunie 2020, § 33; HCC nr. 6 din 16 aprilie 2025, § 38).

32. Curtea Europeană a reținut că licența, autorizația sau permisul pentru desfășurarea unei activități comerciale constituie un „bun” în sensul articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Încetarea sau retragerea licenței echivalează cu o ingerință în dreptul persoanelor la respectarea bunurilor lor, inclusiv la respectarea intereselor economice legate de afacerea lor (HCC nr. 6 din 16 aprilie 2025, § 39).

33. Curtea notează că activitatea executorului judecătoresc poate fi suspendată sau încetată doar în cazurile prevăzute de lege (articolele 21 și 22 din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010). Totuși, Curtea menționează că prevederile contestate de autorul sesizării nu reglementează retragerea licenței de activitate sau încetarea activității executorului judecătoresc. Dispozițiile contestate se referă exclusiv la regulile de constituire a biroului asociat și obligația de înregistrare a unei forme de organizare a activității executorilor judecătorești (a se vedea, *mutatis mutandis*, DCC nr. 177 din 15 decembrie 2022, § 33).

34. Curtea nu reține argumentul autorului sesizării, care pretinde că normele contestate afectează indirect utilizarea licenței de activitate a executorului judecătoresc în condiții obișnuite. În analiza sa abstractă, Curtea observă că prevederile contestate nu anulează sau restrâng dreptul executorilor judecătorești de a-și desfășura activitatea pe baza licenței. De altfel, posibilitatea de a-și desfășura plinar activitatea pe baza licenței și competența generală a executorului judecătoresc de a întreprinde acțiuni de executare silită în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești în care biroul său își are sediul nu a fost afectată de normele contestate (a se vedea, în acest sens, articolul 30 alin. (1) din Codul de executare și articolul 34 alin. (1) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010).

35. Referitor la formarea clientelei profesionale, căreia executorul îi poate presta servicii care i-ar genera un profit, Curtea reiterează că, prin Legea nr. 367 din 21 decembrie 2023, Parlamentul a reglementat modul de constituire a biroului asociat al executorilor judecătorești și a prevăzut obligația acestora de a înregistra o formă de organizare a activității.

36. Curtea observă că legea stabilește dreptul executorilor de a se asocia pe baza criteriului teritorial, și anume în circumscripția aceleiași judecătorești. Curtea observă că prin precizarea regulilor de constituire a unui birou și de asociere legea asigură ordonarea activității executorilor judecătorești, repartizarea echitabilă a acestora în teritoriu, precum și facilitează aplicarea unui regim fiscal transparent și predictibil pentru toți executorii judecătorești, indiferent de forma juridică de organizare.

37. Curtea reține că prin modificările contestate Parlamentul a clarificat criteriile de organizare a activității și de înregistrare ale formelor de organizare a executorului judecătoresc. De altfel, articolul 25 din Legea privind executorii judecătorești, în redactarea anterioară Legii nr. 367 din 21 decembrie 2023, stabilea, ca regulă generală, că executorul judecătoresc își are biroul în circumscripția judecătorești pentru care a fost

investit în funcție. În acest birou puteau activa unul sau mai mulți executori judecătorești asociați. În acest context, Curtea nu confirmă afirmațiile autorului privind caracterul imprevizibil al normelor contestate și existența așteptărilor legitime ale executorilor judecătorești de a-și constitui forme de organizare în lipsa unor reguli. Mai mult, Parlamentul a stabilit o perioadă tranzitorie de un an în cadrul căreia executorii judecătorești urmează să asigure înregistrarea unei forme de organizare în modul reglementat. În acest sens, inclusiv executorii judecătorești care și-au organizat activitatea într-o formă care nu mai corespunde noilor reglementări, în perioada de grație de un an, sunt în drept să-și modifice forma de organizare a activității (articolul 33 alin. (6) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010).

38. Curtea observă că prin precizarea regulilor de asociere și de înregistrare a formelor de organizare legea asigură desfășurarea activității executorilor judecătorești într-un cadru previzibil, cu reguli clare, care le-ar permite executorilor să constituie parteneriate.

39. În fine, referitor la pretinsa afectare a dreptului de proprietate prin imprevizibilitatea veniturilor pe care executorii judecătorești le-ar putea obține în condiții de asociere liberă, Curtea reiterează jurisprudența sa constantă, în care a precizat că articolul 46 oferă protecție doar bunurilor actuale ale unei persoane. Astfel, veniturile viitoare nu pot fi considerate „bunuri”, decât cu excepția cazului în care dreptul a fost deja câștigat sau este sigur că va fi plătit (DCC nr. 189 din 21 decembrie 2021, § 33; DCC nr. 130 din 20 septembrie 2022, § 27). Așadar, de vreme ce autorul pretinde existența unei ingerințe în dreptul de proprietate asupra unor venituri pe care executorii judecătorești doar ipotetic le-ar putea obține, Curtea menționează că acestea nu constituie un „bun” protejat de Constituție. Astfel, Curtea menționează că prevederile contestate nu afectează dreptul de proprietate.

40. Referitor la capătul sesizării care susține existența unei ingerințe în articolul 126 din Constituție, Curtea precizează că acest articol obligă statul să asigure, *inter alia*, libertatea comerțului și a activității de întreprinzător, protecția concurenței loiale, precum și îi impune statului obligația de a crea un cadru favorabil valorificării tuturor factorilor de producție (alineatul (2) lit.b)). Autorul sesizării susține că normele contestate reduc capacitatea executorilor judecătorești de a concura liber în domeniul de activitate desfășurat. Totuși, Curtea notează că activitatea executorului judecătoreesc nu este o activitate economică sau de întreprinzător (a se vedea articolul 2 alin. (2) din Legea privind executorii judecătorești și, *mutatis mutandis*, DCC nr. 71 din 27 mai 2021, § 27). Prin urmare, Curtea nu reține argumentele autorului referitoare la incidența articolului 126 din Constituție.

41. Pe baza celor menționate mai sus, Curtea constată că sesizarea nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) litera a), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (2), (3) literele d) și f), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea depusă de către dl Vlad Batrîncea, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, privind verificarea constituționalității articolului 32 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești și articolului II alin. (4) teza întâi din Legea nr. 367 din 21 decembrie 2023 pentru modificarea Legii nr. 113/2010 privind executorii judecătorești.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte de ședință

Liuba ȘOVA

Chișinău, 26 martie 2026

DCC nr. 52

Dosarul nr. 162a/2025